NAAT

Tayyip Atmaca

Sen yokken putumuz ne kadar çoktu
Acıktıkça yerdik tekrar yapardık
Heva atlarına bindiğimizde
Kimse peşimizden yetişemezdi
Çöllerde amansız kartal olurduk
Ağardık nerede bir kervan görsek.
(...)

Sen yokken insanlar sınıf sınıftı
Bilmezdi köleler başkaldırmayı
Dikendi bakışı ebuleheb'in
Ömer bizimleydi Hamza bizimle
Kaab Bin Züheyr'in her sözü oktu
Hassan Bin Sabit'in her sözü kılıç.

Sen geldin uyandık kan uykumuzdan
Başka bir sevdanın mecnunu olduk
Acıktık tokluğa karnımız doydu
Serin yele döndü çölün sıcağı
Bağrımızda pişen taşlar yakmadı
Korkuyu tatmadık ölümden yana.

Sen geldin gün doğdu söndü lambamız
İslenen içimiz tertemiz oldu
Kapandı kapısı karanlıkların
Gün yüzüne çıktı insan yanımız
İç dünyamız günlük güneşlik oldu
Türlü türlü çiçek açtı bahçemiz.

Sen geldin tadına vardık hayatın
Kurudu çatladı dudaklarımız
Özledik ölümü şerbet tadında
Çölleşen içimiz vahaya döndü
Ağdı üstümüze rahmet bulutu
Yağmurla tanıştı topraklarımız.

Sen geldin mazlumlar ayağa kalktı
Sallandı tahtları firavunların
İnsandan insana yollar açıldı
Yollara bereket bolluk saçıldı
Sevgin oğul verdi petekler doldu
Dilimiz dolandı bal deryasında

(...)

Tayyip Atmaca (Kahramanmaraş, 10 Haziran 1962)
Tayyib Atmaca, Bende Yanan Türkü Sende Sönüyor, 2. Baskı, Berikan Yayınları, Ankara 2018.